

lovgivningen søgte at udjævne Indtægterne; men driver man denne Politik til det Punkt, at man ved at flytte Indtægten fra Lag i Befolkningen, der sparer Kapital op, til andre Lag i Befolkningen, der bruger det hele, forhindrer den nødvendige Opsparing; vil det vise sig, at denne Skattepolitik i det lange Løb paa ingen Maade er en demokratisk Politik, men at det tværtimod haardt vil komme til at ramme den Del af Befolkningen, man har ment at ville gavne. Vi mener, at Grænsen for længst er overskredet. Vi kan derfor ikke gaa med til dette Supplement til de efter vor Mening alt for store direkte Skatter, om hvilke man vel kan sige, med den højtærede Finansministers Ord, at de ikke er nogen egentlig Formuekonfiskation, men som dog, ikke med den højtærede Finansministers Ord, men med mine Ord, i mange Tilfælde vil virke som en saadan.

Den højtærede Finansminister udtalte, at det foreliggende Lovforslag er en særlig Beskatning af Formueindtægterne, men det er ikke rigtigt. Man vil netop her lægge en ny Afgift paa Formuen uden Hensyn til, om denne Formue giver nogen Indtægt. For Tiden er Kapitalen i mange Tilfælde anbragt i Virksomheder, der kun giver ringe eller intet Udbytte. Derfor virker allerede den nuværende høje Formueskat i mange Tilfælde som en Konfiskation.

Den højtærede Ministers Beregninger over Indtægten af Formue og de Beløb, der skal betales i Stats- og Kommuneskatter, kan heller ikke benyttes som et Argument for Rimeligheden af det foreliggende Lovforslag. Ministeren regnede med ensartede Indtægter og ensartede Skatter, men begge vil netop under de usikre Forhold, som vi nu lever under, og for mange af de Virksomheder, der i særlig Grad vil blive berørt af et Forslag som dette, vise sig at være i høj Grad uensartede. I mange Tilfælde er det netop saaledes, at Folk har deres Kapital anbragt i Virksomheder, hvor Indtægten er i den Grad svingende, at de maaske det ene Aar giver stor Indtægt og det efterfølgende Aar stort Tab. Disse Indtægter maa i det hele siges ikke at være normale Indtægter, i mange Tilfælde er de Reserver, der maa lægges hen fra de heldige Aar til de Aar, hvor Konjunkturerne gaar imod. Staten forlanger, og vel med Rette, at Forsikringsselskaber skal henlægge tilstrækkelige Reserver, men Reserver er lige saa nødvendige i mange andre Virksomheder. Her gaar man dog den modsatte Vej, her lægger man gennem den Skattelovgivning, vi har,

og vil yderligere gøre det i høj Grad gennem dette Lovforslag, Beslag paa disse Reserver.

Naar man nu ved dette Forslag vil beslaglægge 444 Mill. Kr., der for en væsentlig Del vil være vort Erhvervslivs Driftsmidler og Reserver, vil man yderligere svække Erhvervslivet. Og det er ikke mindst uretfærdigt, naar man ved den Skattelovgivning, vi har, og yderligere ved dette Lovforslag fritager de næringsdrivendes Konkurrenter indenfor Andelsbevægelsen for at deltage i denne Beskatning. Dér lægger man ikke Beslag paa Driftsmidler og Reserver, men lader de for disse Virksomheders Udvikling nødvendige Midler uberørte.

Vi kan derfor ikke gaa med til det foreliggende Lovforslag, vi maa tværtimod mene, at den nuværende Told- og Skattelovgivning maa lægges om, saaledes at den i højere Grad kan virke til Indskrænkning af Forbruget og til Fremme af Opsparingen. Og hvis man nu ogsaa fra anden Side er naaet til Erkendelse af, at det er uheldigt, at vi har de store Underskud paa Handelsbalancen, og at Aarsagen er den for ringe Opsparing, maa man ogsaa erkende, at det foreliggende Lovforslag saa langt fra er et valutagavnligt Forslag.

Jeg kan derfor paa ingen Maade dele det ærede Medlem Hr. Triers Begejstring. Det ærede Medlem mente, at dette Forslag var det bedste, der var fremsat til Gavn for vor Valuta. Jeg tror, at det vil vise sig at være et i høj Grad valutaskadeligt Lovforslag. Landets Produktion maa forringes, og Folkets Opsparingslyst, der skulde fremmes, maa hemmes ved dette Forslag. Ikke mindst vil Opsparingslysten svækkes, fordi det jo maa skabe en Frygt for Gentagelser, at der fremsættes et saadant Lovforslag. Ja, det er min Tro, at alene det, at Landets Regering har kunnet fremsætte et saadant Lovforslag, vil virke skadeligt paa den Opsparingslyst, der er saa nødvendig.

Vi har her i Landet ikke Raad til at svække Opsparingslysten. Saaledes som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saa stærkt fremhævede, er det ganske nødvendigt, at Kapitalopsparingen fremmes. Under den for kort Tid siden i England afsluttede Valgkampagne udtalte Lloyd George til en stor Forsamling af Industriarbejdere, at han forstod ikke, at Arbejderne kunde gaa med til et Forslag om Formuekonfiskation, for hvad var det, man dér vilde gøre? Man vilde jo tappe Blodet af den Handel, den Industri og den Skibsfart, som de skulde leve af. Og naar vi for Danmarks Ved-